

[Peter Hansen-Nord]

aktiviteter. Det synes jeg bare skal siges for helhedens skyld.

Jeg ved ikke, om fru Lone Dybkjær bemærkede i hvert fald i mit indlæg, at hastigheden heller ikke var specielt afgørende. Det, der er afgørende, er målsætningen. Det er, at vi giver nogle klare signaler her fra Folketinget til disse aktiviteter om først og fremmest som et absolut minimum, at der som en overgang er fuldstændig vandtætte skotter i de aktiviteter, vi taler om; allerede her har vi en række problemer i denne selskabsverden. Og derefter selvfølgelig en afvikling og en privatisering af disse aktiviteter.

Jeg skal kun sige, at også jeg var forbavset over, at den første dagsorden, der blev rundsendt, ikke kunne afstedkomme nogen form for debat. Det er nemlig den signalgivning, der er brug for over for disse aktiviteter, sådan at de beslutninger, de i dag tager, de tanker, de går med, i hvert fald sker ud fra kendskab til målsætningen herinde. Det skal være således, at de kan sige: Det dér skal vi nok ikke pille ved. Det dér skal vi nok ikke gå i gang med, for det er ikke fremtiden; det er ikke fremtiden i Danmark; det er ikke fremtiden i EU; det er slet ikke fremtiden i GATT-regi.

Det er den signalgivning, vi egentlig gerne så at debatten i dag ville ende med.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg må sige til ordføreren, at jeg er fuldstændig uden anelse om, hvad det er for en dagsorden, han omtaler, eftersom jeg aldrig har modtaget den. Ingen af ordførerne på dette område er jo novicer på folketingsarbejdsområdet, og normalen, hvis man gerne vil have en dagsorden igennem, er vel, at man enten sikrer sig, hvem der er ordfører, eller forhandler med ministeren. Det ved ordføreren jo godt, og når det ikke er sket og man bare smækker en dagsorden et eller andet sted hen, der i hvert fald ikke har nået mig, så må man undskylde mig, at jeg ikke kan kommentere den. Jeg har været i Folketinget såvel fredag som hele mandagen, så det er altså simpelt hen, fordi jeg aldrig har modtaget den. Det kan godt være, man har troet, at en anden var ordfører, men det kan jeg sådan set ikke gøre for at man ikke har orienteret sig om. Så jeg vil kun sige, at det er den klare begrundelse for, at jeg i hvert fald ikke har reageret på dagsordenen.

Men i øvrigt kender man jo godt proceduren. Man har siddet i regering, og man ved jo, hvordan man forhandler den slags, og det er mig bekendt ikke sket. I hvert fald har jeg ikke været inddraget i de diskussioner. Men det er også underordnet nu.

Det afgørende er jo, at der på en lang række områder ikke er nogen uenighed. Jeg mener også, at der skal være vandtætte skotter mellem de offentlige midler og de private midler, og at det skal være sådan, at hvis det offentlige investerer i noget af aktieselskabsmæssig art, så skal det offentlige selvfølgelig også kunne gå konkurs.

Jeg synes ikke, det er rimeligt, at man griber ind og tilfører midler fra det offentlige, fordi det offentlige ikke har gjort det godt nok – f.eks. på den måde, som hr. Kim Behnke illustrerede det, nemlig at den kommunale kasse blot overførte nogle midler til et offentligt ejet selskab uden videre, hvor det private altså ville kunne gå konkurs.

Jeg er tilhænger af, at der er nogle adskillelser. Det, vi ikke er enige om, er, om den kommunale sektor f.eks. – og den statslige sektor, formentlig – skal have lov til at indskyde aktiekapital. Det mener jeg til gengæld at man skal kunne, lige så vel som man skal kunne indskyde viden, for jeg tror, det er en god og effektiv måde at engagere sig på. I øvrigt mener jeg, at det giver klarere spilleregler, også hvis der er tale om noget, der skal eksporteres.

Så på det område er vi ikke uenige, og derfor kunne man godt på nogle punkter være kommet videre.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Det er selvfølgelig beklageligt, hvis fru Lone Dybkjær ikke har modtaget den omtalte dagsorden, men jeg forstår nærmest fru Lone Dybkjærs indlæg sådan, at hvis hun havde modtaget dagsordenen, så ville hun have været positiv over for den. Sådan synes jeg nærmest jeg må forstå det, og derfor kan jeg ikke forstå, at fru Lone Dybkjær med de mange års parlamentarisk erfaring, hun har, ikke kan tage mere konkret stilling til den dagsorden. Jeg ved, at fru Lone Dybkjærs hjerne accelererer temmelig godt – indimellem i hvert fald – så der skulle ikke være noget problem i at tage stilling til dagsordenen.